

ter doorzending naar Londen. Omwille van de oorlog moest daarvoor een omweg gekozen worden: op 15 november 1672 bracht Gallaccini met zijn twee man tellend personeel, Evert Sonnenbergh en Hendrik de Groot, het pak aan boord van het schip 'De Vlaamsche boer' aan de Wijnhaven en wel voorzien van een dubbel paspoort, het echte en een op naam van een koopman in Oostende, om aan het gevaar van inbeslagneming door vijandelijke schepen of zeerovers te ontkomen²⁸). De zending bleef echter spoorloos, wat Gallaccini veel last bezorgde en hem noodzaakte tot nasporingen in Vlaanderen, te verrichten door de Rotterdamse makelaar Gerard de Cusio in maart 1674.

Op 20 november gaf hij met Jacob van Belle en Willem Pedy machtiging aan P. Guadagni om hun schip 'Le Gentilhomme' in Livorno te verkopen²⁹). Hieruit blijkt wel de nauwe samenwerking, die vooral in oorlogstijd geboden was.

In april 1673 blijkt dat ook uit een belangrijke transactie betreffende de lading van het schip 'Den Grooten Hartoch van Toscanen' onder kapitein G.B. Rambaldi. Deze bestond uit 236 balen rijst, verscheept door de eerder genoemde Pietro Guadagni en voor driekwart bestemd voor Jacob van Belle, een zeer bekende figuur in de handel op Spanje. Deze droeg zijn deel weer over aan Gallaccini tegen betaling van 2884 stukken van acht en de vrachtpenningen à f 30,— per last, maar dat ging weer in opdracht van Willem Pedy, die hem de daarop volgende dag ook van alle persoonlijke aansprakelijkheid bevrijdde. Toen de bankiers Daverrazzano en Marucelli de wissels van Guadagni aanboden, wezen de oorspronkelijke eigenaars de betaling ervan af en accepteerde Pedy die slechts onder protest jegens hen beiden³⁰). Ook in de negotie lagen liefde en haat dicht bijeen! Een oorlogstijd blijkt de mensen weinig te inspireren tot een betere handelsmoraal, zoals velen van ons hebben ervaren. Onder onze kooplieden stond deze overigens ook in vreedstijd niet op een hoog peil, zoals b.v. Bijlsma heeft gedemonstreerd³¹). Samuel Sautijn, de Amsterdamse koopman en fabrikant van oorlogsmaterieel, die dezelfde handel bedreef, kreeg van de Staten van Holland in 1644 het predikaat van 'hasardeus koopman' en werd beschuldigd van omkoping door de koning van Portugal en aan zijn ambt te zijn gekomen door onoirbare middelen³²). Wij kunnen het ook dichterbij huis zoeken: de Rotterdammer Anthony van Duffel had, om aan een faillissement te ontkomen, een akkoord met zijn crediteuren gesloten tegen betaling van 25 procent van zijn schulden. In een notarieel